

TÁJÉKOZTATÓ A NEM JÖVEDÉKI ENGEDÉLYES KERESKEDELMI TEVÉKENYSÉGEKRŐL

A Tájékoztató összeállításakor az a cél vezérelt bennünket, hogy a jövedéki termékekkel szabadforgalomban folytatott, nem jövedéki engedélyes kereskedelem szabályozási rendszerét úgy mutassuk be, hogy az minden kereskedő számára egyformán átlátható és megérthető legyen. Ennek megvalósítása érdekében a Tájékoztató első része a szabadforgalomban folytatott kereskedelmi tevékenységek rendező elveit, míg második része a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységek jellemző szabályait, egymásra épülő kérdések-válaszok formájában ismerteti, a jövedéki termékek szabadforgalomba bocsátásától kezdve a végső fogyasztók részére történő értékesítésig bezárólag. A Tájékoztató végén egyéb, összefoglaló információk („Fogalmak”, „Fontosabb Jogszabályok Jegyzéke”) található.

SZABADFORGALOMBAN FOLYTATOTT KERESKEDELMI TEVÉKENYSÉGEK

Mikor kerül szabadforgalomba a jövedéki termék?

A jövedéki szabályozás szerint a jövedéki termék akkor kerül szabadforgalomba, amikor elhagyja az adóraktári rendszert, illetőleg akkor, amikor a harmadik országból behozott jövedéki termék nem kerül be az adóraktári rendszerbe.

Az adóraktári rendszert abban az esetben hagyja el a jövedéki termék, ha az adóraktárból nem egy másik adóraktárba vagy nem adómentes felhasználó üzemébe vagy nem harmadik országba történik a kitárolása. A jövedéki termék más esetekben is elhagyhatja az adóraktári rendszert. Ilyen eset, amikor a jövedéki terméket tagállami adóraktárból bejegyzett kereskedő vagy eseti bejegyzett kereskedő fogadja, továbbá amennyiben a szőlőbor termelői borkimérés keretében kerül értékesítésre.

Miért kell a jövedéki termék kereskedelmét szabályozni?

Az illegálisan belföldre behozott vagy belföldön előállított jövedéki termék legtöbbször a kereskedelem csatornáin keresztül talál vevőre. A fekete áru kiszűrése és felderítése érdekében, illetve abból a célból, hogy a teljes termékpályája átlátható és ellenőrizhető legyen, a jövedéki szabályozás magában foglalja a kereskedelmi tevékenységeket is. E tevékenységek ellenőrzése nélkül a jövedéki szabályozás nem lenne zárt, a feketekereskedelem még nagyobb teret nyerne.

Mindezekre tekintettel a jövedéki szabályozás az ún. jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységet, az ún. nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységet, valamint az export-import tevékenységet fogja át. Más szabályokat érvényesít a jövedéki engedélyes és másokat a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységre. Az export-import és a jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység esetében a jövedéki szabályok hasonlóak. A közös vonás mindegyik tevékenység vonatkozásában, hogy engedély szükséges a tevékenység jogszerű folytatásához.

Milyen jövedéki termékre kell alkalmazni a kereskedelemre vonatkozó jövedéki szabályokat?

Ez tulajdonképpen az ásványolajok felhasználási cél szerinti adóztatásának érvényre juttatása miatt felmerülő kérdés. Az ásványolajok közül csak az ellenőrzött ásványolajtermékek tartoznak az adóköteles termékkörbe. Ez a termékkör ugyanakkor egyrészt tágabb, másrészt szűkebb annál, mint amiért indokolt ellenőrzés alatt tartani, esetükben az üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként való felhasználásának veszélye a gyakorlati tapasztalatok, a szakvélemények alapján fokozottan fennáll. A visszaélések lehetősége potenciálisan fennáll a megfigyelt termékek esetében is.

Mindezek alapján a kereskedelemre vonatkozó jövedéki szabályok alkalmazása szempontjából jövedéki terméknek minősül:

- az ellenőrzött ásványolajtermék (kivéve az egyéb ellenőrzött ásványolajat 1 liter vagy annál kisebb kiszerelésben, illetve a 25 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű palackba töltött cseppfolyósított szénhidrogént),
- a 2207 vámtarifaszám alá tartozó bioüzemanyag,
- az E85,
- más, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó, üzemanyagcélú, 2207 vámtarifaszámú alkoholterméket tartalmazó ásványolaj,
- a megfigyelt termék.
- a sör,
- a bor,
- a pezsgő,
- a köztes alkoholtermék,
- a 2204, a 2205, és 2206 vámtarifaszámú, 22 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú alkoholtermék,
- a 2207 és a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú alkoholtermék (kivéve a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú terméket, mely keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a külön jogszabályban meghatározott hatóság által forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek, valamint a külön jogszabály szerint nyilvántartásba vett, gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítmények (a szájon át fogyasztható alkoholtartalmú termékek esetében 40 ml-t meg nem haladó összes napi fogyasztási dózissal megfelelő összetételben előállított készítmények), továbbá a gyógyszeranyagok, gyógyszeripari intermedierek külön jogszabály szerinti engedéllyel végzett ipari előállításához (beleértve e termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához való felhasználást is)),
- és a dohánygyártmány.

A NEM JÖVEDÉKI ENGEDÉLYES KERESKEDELMI TEVÉKENYSÉGEK

Mit kell érteni a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység alatt?

A nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységek körébe olyan kereskedelmi tevékenységek tartoznak, amelyek a jövedéki szabályozás szerint nem tekinthetők jövedéki engedélyes kereskedelmi vagy export-import tevékenységnek. E tevékenységek alatt általában a nem továbbforgalmazási célú, vagyis a lakossági fogyasztóknak és más végső felhasználóknak való értékesítést kell érteni. Azonban egyes jövedéki termékek esetében bizonyos tevékenységek mégsem e tevékenységi körbe tartoznak a jövedéki kereskedelmi

szabályok alkalmazása vonatkozásában. Ilyen tevékenység a fűtőolajjal való bármilyen irányú kereskedés (a lakosságnak, közületi felhasználóknak való értékesítés is), valamint az üzemanyagok értékesítése abban az esetben, ha az nem üzemanyag-töltő állomáson, illetőleg a gázolaj értékesítése nem kereskedelmi tárolótelepen, vagy nem üzemanyag-töltő állomáson keresztül történik.

Megjegyzendő továbbá, hogy a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység nemcsak a bolti kiskereskedelmet fedi le – az előbb jelzett eltérésekkel –, hanem a jövedéki termékek vendéglátó-ipari üzlet vagy kereskedelmi szálláshely tevékenység keretében történő forgalmazását is.

Mikor értékesíthető engedély nélkül az ásványolajtermék?

Az eredetileg saját felhasználásra beszerezett, de a felhasználónál visszamaradt, feleslegessé vált ásványolajtermék értékesítése a jövedéki szabályozás szerint nem tekinthető jövedéki engedélyes vagy nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységnek, feltéve, ha az ásványolajtermék nem rendszeres értékesítése vámhatósági felügyelet mellett történik. Ásványolajnak értékesítésére a jövedéki termékek nem rendszeres értékesítésére vonatkozó szabályokat értelemszerűen kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy az átadás-átvétellel kizárólag az ásványolaj tárolási helye szerint illetékes alsó fokú vámszerv jelenlétében, jegyzőkönyv egyidejű felvétele mellett kerülhet sor, mely jegyzőkönyv igazolja az ásványolaj eredetét.

Mikor értékesíthető engedély nélkül a szőlőbor?

A jövedéki szabályozás szerint nem tekinthető jövedéki engedélyes vagy nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységnek továbbá a szőlőbor árverésen történő értékesítése, legfeljebb 45 liter mennyiségig, akár jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, akár természetes személy adja el a bort vagy vásárolja meg. Ez a szabály vonatkozik a szőlőbor árverését szervező személyre is. A szőlőbor árverésének helyét és időpontját az árverést szervező személy köteles a vámhatósághoz előzetesen bejelenteni.

Milyen esetben szükséges működési engedély a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység folytatásához?

A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet 3. számú melléklete tartalmazza azon termékek körét, melyek kizárólag üzletben forgalmazhatók. A kereskedő a kizárólag üzletben forgalmazható termék forgalmazását az üzlet üzemeltetésére jogosító működési engedély birtokában végezheti. Tekintettel arra, hogy a jövedéki termékek közül a dohánytermék kizárólag üzletben forgalmazható terméknek minősül, annak forgalmazásához szükség van működési engedélyre.

Milyen feltételeket kell teljesíteni a működési engedély megszerzésekor?

A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet értelmében a kereskedőnek a kizárólag üzletben forgalmazható termék forgalmazására szolgáló üzlet üzemeltetésére jogosító működési engedély iránti kérelmet az 1. melléklet B.) pontjában meghatározott adattartalommal az üzlet helye szerint illetékes jegyzőnél kell benyújtania. A melléklet tartalmazza továbbá a működési engedély iránti kérelem kiadásához szükséges okiratok felsorolását is.

Milyen esetben elegendő a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység folytatásához annak bejelentése?

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény értelmében az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa alapján engedélyköteles kereskedelmi (azaz a működési engedély-köteles) tevékenység kivételével az, aki a Magyar Köztársaság területén kereskedelmi tevékenységet kíván folytatni, köteles az erre irányuló szándékát a kereskedelmi hatóságnak bejelenteni. A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet értelmében a bejelentést a kereskedő székhelye szerint illetékes település jegyzőjénél kell megtenni. A nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység a fenti bejelentést követően végezhető.

A jövedéki szabályozás csak azt köti ki, hogy a bejelentés olyan üzletkörre szóljon, amelyben az előbbi jogszabály az adott jövedéki termék forgalmazását megengedi, vagyis az adott üzletkörre vonatkozó meghatározásban a forgalmazott jövedéki termék felsorolása is szerepel.

A Magyar Gyógyszerkönyvben meghatározott benzin és alkoholtermék értékesítése a gyógyszertárak létesítéséről és működésük egyes szabályairól szóló törvényben meghatározott gyógyszertárakban történhet.

Nem tekinthető ugyan üzlethelyiségben végzett értékesítésnek, de – a gyakorlati élethez igazodva – a bejelentés alapján megengedett a mozgóbolton keresztül történő értékesítés, valamint a vasúti étkezőkocsiban és büfében, a nemzetközi autóbuszjáraton, a személyhajók éttermében és büféjében, a belföldi polgári repülőjáraton történő értékesítés is.

Milyen feltételek mellett végezhető a jövedéki termékek mozgóbolton keresztül történő értékesítése?

A nem jövedéki engedélyes kereskedő jövedéki terméket – a dohánygyártmány kivételével – mozgóbolt útján is értékesíthet, ha a székhelye szerint illetékes vámhatóságnak a mozgóbolton keresztül történő értékesítés megkezdését legkésőbb nyolc nappal megelőzően írásban bejelenti.

A mozgóbolton keresztül történő értékesítés bejelentéséhez írásban meg kell adni a mozgóboltként üzemelő közúti gépjármű típusát, forgalmi rendszámát, az ellátott települések, értékesítési megállóhelyek megnevezését és helyét, azok megközelítésének útvonalát, a településenként, megállóhelyenként előre meghatározott nyitvatartási időt, valamint a jövedéki termék raktározására használt épület, épületrész címét (helyrajzi számát).

A mozgóbolt útján a tüzelőolaj és a propán vagy propán-bután gáz, továbbá – kizárólag a hivatalosan meghirdetett technikai versenyeken (motor-, autó-, motorcsónakversenyeken), a versenyen részt vevő gépjárművek használatára – az üzemanyag csak a felhasználás helyszínén, olyan tartállyal felszerelt, forgalmi rendszámmal ellátott közúti gépjárműből (tankautó) értékesíthető, amely a mérésügyi szerv által hitelesített, ólomzárral ellátott mérőműszeren (átfolyásmérőn), kiszolgálótömlőn és pillanatelzárón keresztül méri a terméket. Az alkoholtermék, a bor, a sör, a pezsgő és a köztes alkoholtermék kizárólag kiszerveve, olyan forgalmi rendszámmal ellátott tehergépjárműből (autóbusz) értékesíthető, amely szilárd alapanyagú térelemekkel körülhatárolt, zárt légtérrel rendelkezik.

Mikor tekinthető igazolt eredetűnek a nem jövedéki engedélyes kereskedő által beszerzett, raktározott, értékesített jövedéki termék?

A nem jövedéki engedélyes kereskedőre is vonatkozó alaprendelkezés, hogy jövedéki termékkészletét csak adóraktárból, jövedéki engedélyes kereskedőtől vagy jövedéki engedéllyel rendelkező importálótól, illetve felhasználói engedélyestől szerezheti be. Legálisnak, jogszerűen forgalmazottnak csak az ilyen forrásból származó, hiteles bizonylatokkal (egyszerűsített kísérő okmány, számla, számlát helyettesítő okmány, vámokmány) igazolt termékeket lehet tekinteni.

Forgalmazható továbbá az a jövedéki termék is, amelyet a nem jövedéki engedélyes kereskedő végelszámolás, felszámolási eljárás keretében vásárol meg vagy követelése fejében vesz át, valamint amelyet a hatóságoktól (pl. bíróság, vámhatóság) a jövedéki adó egyidejű megfizetése mellett vásárol meg.

Nem tekinthető viszont igazolt eredetű terméknek az, amelyet másik nem jövedéki engedélyes kereskedőtől szereznek be. A kiskereskedő jövedéki termékeket csak végső fogyasztók felé értékesíthet, továbbforgalmazóknak nem, kivéve a jövedéki termék nem jövedéki engedélyes kereskedők közötti, nem rendszeres értékesítését, átadását, apportálását (ez utóbbi esetben a termék értékesítésről, átadásról, apportálásról a külön jogszabály szerint kiállított jegyzőkönyv igazolja a termék eredetét).

Mikor nem tekinthető jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységnek a jövedéki termékek értékesítése, átadása, apportálása?

A jövedéki szabályozás szerint nem tekintendő jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenységnek, ha a nem jövedéki engedélyes kereskedő

- egy vagy több üzletét másik nem jövedéki engedélyes kereskedőnek az üzlet jövedéki termékkészletének átadásával (értékesítésével) együtt üzemeltetésre (bérletbe) adja,
- a jövedéki termékek forgalmazását megszünteti és a megszüntetéskor készleten lévő jövedéki termékét másik, nem jövedéki engedélyes kereskedőnek értékesíti,
- – amennyiben gazdasági társaságot alapít – jövedéki árukészletét a társaságba apportálja, az általa alapított társaságnak eladja,

továbbá, amennyiben a nem jövedéki engedélyes kereskedő másik nem jövedéki engedélyes kereskedővel egyesül (összeolvad, beolvad), és ennek keretében a jövedéki árukészlet a másik nem jövedéki engedélyes kereskedő tulajdonába kerül.

A nem jövedéki engedélyes kereskedő a jövedéki árukészletének fentiek szerinti átadását, értékesítését megelőzően az átadás-átvétel tervezett időpontját az üzlet fekvése szerint illetékes alsó fokú vámszervnek köteles írásban bejelenteni. Az átadás-átvétel az alsó fokú vámszervvel a bejelentés alapján egyeztetett időpontban, az alsó fokú vámszerv jelenlétében történhet, kivéve, ha az átadás-átvétel tervezett időpontját 2 héttel megelőzően tett bejelentés alapján az alsó fokú vámszerv nem ajánlott fel időpontot az esemény lebonyolítására. A jövedéki termékkészlet átadás-átvételéről részletes kimutatást (leltárt) és jegyzőkönyvet kell készíteni. Az átvevőnél a jövedéki termék eredetének igazolására a termékértékesítésnek minősülő esetekben a számla vagy a számlát helyettesítő okmány, egyéb esetekben az átadott jövedéki termékeket részletező kimutatás, és az átadás-átvételtől felvett, – amennyiben az

átadás-átvétel az alsó fokú vámszerv jelenlétében történik, az alsó fokú vámszerv által is aláírt – jegyzőkönyv szolgál.

Mi tekinthető kereskedelmi mennyiségű jövedéki terméknek?

A kereskedelmi mennyiségű jövedéki termék fogalomnak a nem jövedéki engedélyes kereskedő esetében akkor van jelentősége, ha kereskedelmi mennyiséget elérő jövedéki terméket értékesít. Ebben az esetben ugyanis – amennyiben a vevő kéri – olyan számlát vagy egyszerűsített számlát köteles kibocsátani, amely az áfatörvény szerinti adattartamon túlmenően tartalmazza a „Továbbértékesítés esetén a jövedéki termék származásának igazolására nem alkalmas” szöveget is.

A jövedéki szabályozás kereskedelmi mennyiségű jövedéki terméknek

- az ásványolajterméknek motorbenzinből a gépjármű üzemanyagtartályán kívül 40 litert, egyéb benzinből 20 litert, petróleumból 50 litert, gázolajból a gépjármű és erőgép üzemanyagtartályán kívül 100 litert, tüzelőolajból 3500 litert, fűtőolajból 3500 kilogrammot, biodízelből 100 litert,
- a cigaretta 800 darabot,
- a szivar 200 darabot, a szivarka 400 darabot,
- a fogyasztási dohány 1000 grammot,
- a sör 110 litert,
- a köztes alkoholtermék 20 litert,
- az alkoholtermék 10 litert,
- a bor és pezsgő együttesen 90 litert (ebből pezsgő legfeljebb 60 liter)

meghaladó mennyisége minősül.

Milyen speciális előírások vonatkoznak a vendéglátóhelyen történő értékesítésre?

Speciális előírás, hogy az üzlethelyiség raktárában, továbbá - a vendéglátóipari-üzlet és a kereskedelmi szálláshely kivételével - az üzlethelyiség eladóterében az alkoholterméket kizárólag bontatlan, zárjeggyel ellátott palackban, a bort bontatlan palackban, továbbá bontatlan, hivatalos zárral ellátott kannában, hordóban is lehet tárolni, értékesíteni.

A vendéglátó-ipari üzlet és a kereskedelmi szálláshely üzlethelyisége eladóterének kiszolgálásra szolgáló részében az 1 liter alatti kiszerelésű alkoholtermékből és borból választékonként legfeljebb öt-öt, az 1 literes vagy annál nagyobb kiszerelésű alkoholtermékből és borból választékonként legfeljebb egy-egy bontott palackot, kannát, hordót lehet tartani.

A kannás, hordós kiszerelésű bor kimérése az eladóter kiszolgálására szolgáló részében az e célra kialakított (használt) kimérő edényből (eszközből) vagy közvetlenül a kannából, 25 litert meghaladó edényzetből történő kimérése esetén italadagoló szerkezeten keresztül vagy a vámhatóság által engedélyezett átfolyásmérővel ellátott szerkezet útján történhet. A vámhatósági engedély iránti kérelemhez eredetiben csatolni kell az edényzet és az átfolyásmérő hitelesítési bizonylatát, valamint az átfolyásmérő típusának leírását.

További speciális előírás, hogy a vendéglátást folytató, nem jövedéki engedélyes kereskedő elvitelre bort csak palackban vagy hivatalos zárral ellátott kannában forgalmazhat.

Milyen feltételei vannak a termelői borkimérés keretében történő értékesítésnek?

A jövedéki szabályozás megengedi, az egyszerűsített adóraktárban vagy az egyszerűsített adóraktár-engedélyes tulajdonában, használatában lévő üzlethelyiségben a saját termelésű szőlőborknak nem vendéglátás keretében, borkóstolás céljából történő helyben fogyasztását, továbbá – legfeljebb 10 literes kannás kiszerezésben – elvitelre történő értékesítését.

Hogyan végezhető a dohánygyártmányok értékesítése?

Dohánygyártmány a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység keretében csak az adójegyen feltüntetett áron értékesíthető, attól eltérni nem lehet. A cigarettát darabonként tilos értékesíteni. A szivar csak akkor értékesíthető darabonként, ha a szivaron az adójegy szivargyűrűként kerül felhelyezésre.

Kell-e külön nyilvántartást vezetnie a nem jövedéki engedélyes kereskedőnek?

A jövedéki szabályozás a külön nyilvántartás vezetését a nem jövedéki engedélyes kereskedelmi tevékenység esetén általános érvénnyel nem, csak az üzemanyagtöltő állomásokra és a kiskereskedelmi tároló telepekre írja elő. A nyilvántartásba naponta fel kell jegyezni a beszerzett és az értékesített ásványolaj-termékek mennyiségét, valamint a napi zárókészletet. A beszerzett mennyiséget szállítónként és azon belül annak a telephelynek a feltüntetésével kell kimutatni, ahonnan a szállítás történt.

Az értékesített mennyiséget a kimérő szerkezet elektronikus számlálója szerint, a műszakjelentés alapján, az elektronikus számláló induló és záró állásának feltüntetésével kell megállapítani.

A nyilvántartást az országos üzemanyagtöltő hálózattal rendelkező vállalkozások esetében – választásuk szerint – a székhelyük szerint illetékes, vagy a hatósági felügyeletet ellátó vámszerv, egyéb esetben a hatósági felügyeletet ellátó vámszerv által hitelesíttetni kell, és azt az üzemanyagtöltő állomáson, illetve a kiskereskedelmi tárolótelepen kell vezetni. A nyilvántartás vezetésére a vámszerv által előzetesen jóváhagyott számítógépes nyilvántartás is alkalmazható.

Hogyan végezhető az üzemanyagok üzemanyagtöltő állomáson történő értékesítése?

Üzemanyagtöltő állomás tartályából kizárólag a hatályos magyar szabványnak megfelelő ólmozatlan motorbenzin, gázolaj vagy cseppfolyósított gáz (LPG), illetve tüzelőolaj, a hatályos magyar szabványnak megfelelő biodízel és E85, és csak kútoszlopon keresztül értékesíthető. A kétütemű motorok hajtóanyagaként használt keverék üzemanyag szabványosnak tekintendő, amennyiben a keveréket alkotó komponensek közül a motorbenzin kielégíti a rá vonatkozó hatályos magyar szabvány előírásait. A légi járművek kiszolgálását végző üzemanyagtöltő állomásokon a hatályos magyar szabványnak megfelelő üzemanyag petróleum (kerozin) és repülőbenzin is forgalmazható, a kútoszlopon keresztül történő értékesítés követelménye természetesen ez esetben is fennáll.

Új üzemanyag töltőállomás a tartályok és a kútoszlop hitelesítéséhez a Kertv. szerint a kereskedelmi tevékenység folytatásáról tett bejelentés nyilvántartásba vételét megelőzően, a hatósági felügyeletet ellátó vámszerv előzetes tájékoztatása és felügyelete mellett vásárolhat üzemanyagot adóraktárból, illetve jövedéki engedélyes kereskedőtől.

Az üzemanyag-töltő állomásnak a pénztárgép forgalmazója által kiállított igazolással kell rendelkeznie arról, hogy az általa használt pénztárgép a számla, egyszerűsített számla és nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint a nyugta adását biztosító pénztárgép és taxaméter alkalmazásáról szóló 24/1995. (XI. 22.) PM rendelet 3. §-ában meghatározottak szerint, kútféjjel összekötött, NAV által engedélyezett típusú.

Mit kell tenni az üzemanyagok véletlenszerű összekeveredése esetén?

A jövedéki szabályozás szerint az üzemanyag-töltő állomás tartályában kétféle üzemanyag véletlen keveredésével keletkezett ásványolajtermék, vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő saját hatáskörében kezdeményezett minőségvizsgálat keretében, akkreditált laboratórium által megállapított szabványon kívüli ásványolaj megsemmisítés céljából adóraktárba szállítható (értékesíthető).

Az adózott üzemanyagok lefejtéskor bekövetkezett keveredése esetén a keveredett termék az MSZ EN ISO/IEC 17025. számú szabvány szerint, független akkreditált laboratórium szakvéleménye alapján nyilvántartásba vehető és forgalmazható, a keveredés észlelésekor megállapított mennyiség tekintetében.

Van-e lehetőség jövedéki termék értékesítésére alkalmi rendezvényen, üzlethelyiségen kívül?

A nem jövedéki engedélyes kereskedő alkoholterméket, bort, sört, pezsgőt, köztes alkoholterméket alkalmi rendezvényen, közterületi értékesítés, valamint vásáron vagy piacon nem üzletben folytatott kereskedelmi tevékenység keretében is értékesíthet. Az értékesítés megkezdéséhez előzetes bejelentést kell tennie az értékesítés helye szerint illetékes alsófokú vámszervhez, legkésőbb az értékesítés megkezdése előtt három munkanappal. A bejelentésnek tartalmaznia kell az értékesítés helyét és időpontját, rendszeres időközönként ismétlődő értékesítés esetén az értékesítési napokat és az egyes napokon az értékesítés kezdő és befejező időpontját, valamint a jövedéki termék raktározására használt épület, épületrész címét (helyrajzi számát). Természetesen az értékesítés csakis abban az esetben valósulhat meg, ha ahhoz az egyéb jogszabályokban meghatározott engedéllyel is rendelkezik.

Milyen jogkövetkezmények fordulhatnak elő a jövedéki szabályok be nem tartása esetében?

A vámhatóság hatósági feladatainak ellátása során a Jöt alapján felderített törvénysértések esetén nem jövedéki engedélyes kereskedővel szemben jogkövetkezményként mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapíthat meg, intézkedésként lefoglalást, elkobzást és üzletlezárást alkalmazhat. A jogkövetkezmények (bírságok) együttesen is alkalmazhatóak. A jövedéki eljárások során alkalmazott bírságok és intézkedések célja kettős: egyrészt anyagi hátránnyal sújtja az elkövetőt, másrészt megelőző, visszatartó hatás elérése a hasonló jogsértések jövőbeni elkerülése érdekében. E kettős cél elérése érdekében az alkalmazott bírság mértéke minden esetben az elkövetett cselekmény súlyához igazodik.

A Jöt. rendelkezései alapján a bírság fizetésére kötelezettek természetes személyek, illetve gazdálkodó szervezetek lehetnek. A Jöt. rendelkezései szerint az egyéni vállalkozó, amennyiben a Jöt. hatálya alá tartozó termékkel gazdasági tevékenységet folytat, gazdálkodó szervezetnek minősül.

1. Mulasztási bírság

A vámhatóság mulasztási bírságot szab ki, ha a természetes személy, vagy a gazdálkodó szervezet a Jöt.-ben, az Art.-ben, vagy a Jöt. végrehajtási rendeleteiben meghatározott kötelezettségeinek teljesítését oly módon mulasztja el, hogy annak eredményeként nem keletkezik adóhiány.

A mulasztási bírság alapjának megállapítása elsősorban az elmulasztott kötelezettséghez, különösen pedig annak súlyához, gyakoriságához és körülményeihez köthető.

A Jöt. a mulasztási bírság összegének kötelező minimumát – szemben a jövedéki bírsággal – nem határozza meg, a vámhatóság mérlegelési jogkörébe tartozik a mulasztási bírság összegének a jogszabályi keretek között történő meghatározása. Természetesen a döntés meghozatala során figyelemmel kell lenni a kötelezettségszegés súlyára (pl.: adóhiányt keletkeztetett-e), illetőleg annak ismétlődő jellegére, továbbá arra is, hogy a mulasztási bírság mértéke alkalmas legyen arra, hogy a jogsértő személyt a későbbiekben visszatartsa a hasonló jogellenes magatartás(ok) tanúsításától.

A mulasztási bírság mértékének megállapítására során a méltányos eljárás mellett a fokozatosság elvének is érvényesülnie kell.

Abban az esetben, ha az adózó kötelezettségszegése valamely határidő, vagy határnap elmulasztásában áll, mulasztási bírság kivetésének nincs helye, ha az adózó a késedelmét igazolja, és ezzel egyidejűleg – amennyiben ennek feltételei fennállnak – az elmulasztott kötelezettségét pótolja, illetőleg a vámhatóság helyt ad az igazolási kérelemben foglaltaknak. Az igazolási kérelem elutasítása esetén – a kötelezettség előbbiek szerinti utólagos pótlásától függetlenül – a mulasztási bírság kiszabható, ugyanakkor a kötelezettségszegés súlya és a jogkövető magatartás önkéntes pótlása a mulasztási bírság összegét az adózóra nézve kedvezően befolyásolhatja.

2. Jövedéki bírság

Jövedéki bírság kiszabására abban az esetben kerülhet sor, ha természetes személy, vagy gazdálkodó szervezet a jövedéki terméket az adózás alól elvonta, vagy a jogszabályban tételesen felsorolt tiltott tevékenységet gyakorolta, vagy az engedély nélküli kereskedelmi tevékenységet folytatta.

Adózás alól elvontnak minősül az a jövedéki termék, mely után annak birtokosa, szállítója, értékesítője, felhasználója a jövedéki adót nem fizette meg, vagy az adó megfizetésének tényét hitelt érdemlően igazolni nem tudja. A jövedéki termék adózott voltának igazolása minden esetben az ellenőrzött személy kötelezettsége!

A Jöt. szerinti tiltott tevékenységek:

- a) zárjegy és hivatalos zár hamisítása, a hamis, a hamisított vagy a jogtalanul megszerzett zárjegy, hivatalos zár birtokolása, továbbadása, értékesítése, átvétele, felhasználása,
- b) adójegy hamisítása, a hamis, a hamisított vagy a jogtalanul megszerzett adójegy birtokolása, továbbadása, értékesítése, átvétele, felhasználása,
- c) cukorcefre, illetve a cukorcefréből alkoholtermék vagy a 2204, 2205, 2206 vámtarifaszám alá tartozó termék jogosulatlan előállítás, értékesítése, megvásárlása, birtoklása,
- d) bor külön jogszabályban meghatározott eljárástól eltérő előállítása vagy kezelése, illetve az így előállított vagy kezelt bor értékesítése, birtoklása,
- e) a borászati melléktermék - a szőlőtörköly kivételével - jogosulatlan értékesítése, megvásárlása, birtoklása,
- f) szőlőtörköly jogosulatlan értékesítése, megvásárlása, birtoklása

- g) alkoholtermék előállítására alkalmas desztillálóberendezés jogosulatlan előállítása, értékesítése vagy birtokolása,
- h) szárított dohány nem a fermentáló üzem, illetve a fermentált dohány nem a dohányüzem vagy a dohánygyár részére, hanem közvetlen fogyasztási célra történő átadása, értékesítése, illetve megvásárlása, birtokolása,
- i) ásványolaj előállítására alkalmas desztillálóberendezés, sör előállítására alkalmas főzőüst és forralóüst, dohánygyártmány előállítására alkalmas gép vagy egyéb eszköz jogosulatlan előállítása, birtokolása, értékesítése.

A jövedéki bírság alanya főszabályként a jogsértést elkövető természetes személy, vagy gazdálkodó szervezet. A jövedéki bírság mértékének megállapítása szempontjából döntő jelentőséggel bír az egyéni vállalkozó esetében, hogy jövedéki termékkel folytat-e gazdasági tevékenységet.

Sajátos szabály érvényesül ugyanakkor az alkalmazott által munkakörében elkövetett jövedéki törvénytörések esetén, ugyanis ebben az esetben a jövedéki bírság megfizetésére a munkáltató köteles. Annak eldöntéséhez, hogy a jövedéki törvénytörés elkövetője alkalmazotti minőségében követte el a törvénytörést, a vámhatóság különösen azt vizsgálja, hogy meg volt-e a munkaviszonyra jellemző alárendeltség, függőség, személyi kötöttség, rendszeres és folyamatos tevékenység, munkabér folyósítása. Az előbbiek mellett ugyanakkor azt is tisztázni kell, hogy az érintett alkalmazott a munkakörében követte el a jövedéki törvénytörést (pl.: pult alatt / raktárhelyiségben előtalált adózás alól elvont termék), vagy sem (pl.: az öltözőszekrényben elhelyezett személyes holmik között előtalált adózás alól elvont termék).

A jövedéki bírság megállapítása az adózás alól elvont termékek esetében a jövedéki termék mennyisége és a bírság kiszabásakor hatályos adómértéke alapján számított adó figyelembevételével történik. A jogszabály a kiszabható bírság összegének csak a minimumát határozza meg, de különbséget tesz a természetes személy és a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó, valamint a felhasználói engedélyes által elkövetett jogsértésekkel kapcsolatos bírságminimumok között. A tiltott tevékenység gyakorlásával kapcsolatos jövedéki eljárások esetében a jövedéki bírság összegének a megállapítása a jogszabályi bírságminimum figyelembevételével történik.

Gyorsított eljárás

Azoknak a jogsértéseknek az esetében, amikor az adózás alól elvont jövedéki termék után számított adó összege a 20 000 forintot nem haladja meg lehetőséget biztosít a jogszabály a gyorsított eljárás lefolytatására. A gyorsított eljárás konjunktív feltételei az alábbiak:

- a) a törvénytörés tényét elismeri,
- b) a jogkövetkezményekről szóló tájékoztatást tudomásul veszi,
- c) jogorvoslati jogáról lemond és
- d) a kiszabott jövedéki bírságot megfizeti.

Méltányosság

A jogszabályi rendelkezés lehetőséget biztosít az eljárás során fennálló méltányolható körülmények ügyfél kérelmére, vagy hivatalból történő értékelésére. Az eljárás során alkalmazott méltányosság megteremti az eljárások során feltárt jogsértések és az alkalmazott szankciók közötti arányosságot, így a vámhatóság eljárásai során nem sérülnek az ügyfelek jogbiztonsághoz és tisztességes eljáráshoz való jogai. A Jöt. meghatározza, hogy mely esetekben lehetséges hivatalból, vagy az ügyfél kérelme alapján a méltányosság gyakorlása. A

rendelet tartalmazza azokat az eseteket is, mikor a méltányosság alkalmazása nem lehetséges.

Egyetemlegesség

Abban az esetben, ha az adózás alól elvont jövedéki termék tekintetében – az objektív felelősség elvére tekintettel – több személy együttes (közös) birtoklása és/vagy szállítása kerül megállapításra a jövedéki bírság megfizetésére valamennyi személy egyetemlegesen kötelezhető. Az egyetemlegesen felelősségre vonható személyek a jövedéki bírság tekintetében társkötelezettek.

3. Intézkedések

Az üzletbezárás olyan ideiglenes jellegű szankció, amellyel a hatóság a kereskedelmi tevékenységet folytató személynek közvetve teremt hátrányt azzal, hogy üzletét fizikailag lezárja és a használatát ideiglenesen korlátozza. Az üzletbezárás ideje alatt az üzlet sem kereskedelmi, sem egyéb célokra (pl.: felújítás, árukészlet feltöltés, takarítás stb.) nem használható. A vámhatóság az üzlet bezárását megelőzően kellő időt biztosít a romlandó áruk elszállítására. Az üzletbezárás időpontjáról a vámhatóság ezért nem a határozatban rendelkezik, hanem külön tájékoztató levélben hozza a kereskedelmi tevékenységet folytató személy tudomására.

Üzletbezárásra a törvényben taxatíván felsorolt esetekben kerülhet sor. Első jogsértés alkalmával 30 napra kell az üzletet lezárni, ha

- a) a jövedéki engedélyes kereskedő vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő olyan jövedéki terméket szerez be, értékesít vagy tart készleten, amelynek eredetét, származását nem tudja igazolni;
- b) a nem jövedéki engedélyes kereskedő alkoholdermék tekintetében a bontatlan állapotra, a zárjegy kötelezettségre, bor/szőlőbor tekintetében a bontatlan állapotra, a szőlőbor esetében a hivatalos zár kötelezettségre, azok raktárban, üzlethelyiségben történő tárolására, értékesítésére vonatkozó szabályokat megsérti;
- c) a nem jövedéki engedélyes kereskedő az üzemanyag-töltő állomáson nem alkalmazza a jogszabályban előírt pénztárgépet vagy a Jöt. 106. § (8) bekezdésben illetve a Jöt. 110. § (13) bekezdésben foglalt rendelkezést megsérti.

Első jogsértés alkalmával 12 napra kell az intézkedést alkalmazni, ha

- a) a nem jövedéki engedélyes kereskedő dohánygyártmányt az adójegy felüntetett ártól eltérő áron értékesít;
- b) a jövedéki engedélyes kereskedő vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő egyéb ellenőrzött ásványolajat 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiserelésben forgalmaz, illetve az adózott biodízelen és az adózott, 5 liter vagy annál kisebb kiserelésben forgalmazott üzemanyag-adalékon túl egyéb megfigyelt terméket is forgalmaz;
- c) a nem jövedéki engedélyes kereskedő a vendéglátás üzletkörben kiadott működési engedélye birtokában elvitelre bort nem palackban, vagy hivatalos zárral ellátott kannában értékesít;
- d) a nem jövedéki engedélyes kereskedő a cigaretta darabonkénti értékesítésének tilalmára vonatkozó szabályt megszegi, illetve szivart darabonként, adójegy nélkül értékesít;
- e) a jövedéki engedélyes kereskedő vagy a nem jövedéki engedélyes kereskedő az adójegyre, zárjegyre és a hivatalos zárra vonatkozó előírásokat megsérti.

Az üzletbezárás szankció alkalmazása során is mérvadó a méltányosság, ezért a jogszabály lehetőséget ad arra, hogy amennyiben a kereskedelmi tevékenységet folytató személy az adott

helyzetben tőle elvárható körültekintéssel járt el a jövedéki termék beszerzése során, mentesüljön az intézkedés alól. A vámhatóság ennek érdekében köteles az eset összes körülményét megvizsgálni, különösen a jövedéki termék beszerzésének körülményeit, a jövedéki termék származását igazoló okmányokat és a jogsértős személy jogellenes magatartásának súlyát.

Nem alkalmazható azonban a lezárás, ha

- a) a jogsértés tárgyát képező jövedéki termék mennyisége nem éri el a Jöt. 110.§ (5) bekezdése szerinti kereskedelmi mennyiséget, üzemanyagok esetében az 500 litert feltéve, hogy az adózó a jogsértést az adott üzlethelyiség, telephely vonatkozásában első alkalommal követte el, a vámhatóság továbbá mérlegelheti az üzletlezárás alkalmazását, amennyiben az üzemanyagtöltő állomás, kiskereskedelmi tárolótelep jövedéki termékkészletének ellenőrzése során megállapított, a külön jogszabály szerint el nem számolható üzemanyag többlet mennyisége termékenként nem haladja meg az 1000 litert,
- b) a lezárandó helyiség az adózó lakásában, vagy a lakástól műszakilag el nem különített helyiségcsoporton belül található,
- c) a településen a lezárandó üzlet üzletkörébe tartozó helyi szükségletek (alapellátás) kielégítését megakadályozza. Az üzletbezárás nem alkalmazható, ha az Art-ben, mint háttérjogszabályban előírt rendelkezések miatt a szankció alkalmazása kizárt, így ha a helyiség az adózó lakásában vagy a lakástól műszakilag el nem különített helyiségcsoporton belül található, illetve akkor, ha a lezárás a településen a lezárandó üzlet üzletkörébe eső helyi szükségletek kielégítését megakadályozza.

A szankció csak és kizárólag a jogsértést elkövető személyre vonatkozhat, más személyt nem érhet hátrány, ezért ha az üzlethelyiséget más személy is használja, a lezárást – amennyiben technikailag megoldható – csak a helyiségrészekre kell foganatosítani, vagy a közös helyiségben található árukészletet és a tevékenységhez használt tárgyakat (pl.: pénztárgép) kell elzárni.

4. Lefoglalás, elkobzás

A lefoglalás a tulajdonhoz fűződő jogok (birtoklás, rendelkezési jog, használat, hasznok szedésének joga) ideiglenes megvonását jelenti a lefoglalt dolgok tekintetében.

A Jöt. értelmében a vámhatóság a jövedéki ügyben folytatott eljárása során lefoglalást rendel el a tényállás tisztázása és a Jöt. szerinti elkobzás érvényesítése érdekében. Az élő állat kivételével lefoglalható bármely olyan dolog, amelyre az eljárásban, mint tárgyi bizonyítási eszközre szükség van.

A lefoglalás elrendelése végzéssel történik. A végzés indokolása részletesen tartalmazza a lefoglalásra okot adó körülményeket, valamint a lefoglalás indokait. A végzéssel szemben az ügyfél – kizárólag jogszabálysértésre történő hivatkozással – kifogással élhet, amelynek elbírálására a lefoglalást végző szerv felettes szerve jogosult. A kifogás előterjesztése halasztó hatállyal nem bír.

A Jöt. szerint lefoglalás tárgyát képezi a termékek, zárjegy felhasználására, tárolására és szállítására használt eszköz is, amely azonban mellőzhető az alábbi feltételek együttes megléte esetén:

- a) a termékek mennyisége nem haladja meg a kereskedelmi mennyiséget, illetve a zárjegy mennyisége a 100 darabot,
- b) jövedéki törvényt sértést célzó átalakítást az eszközön nem végeztek,
- c) a jövedéki jogsértésért felelős személy a jogsértést első ízben követte el.

Amennyiben az eljárás során megállapítást nyer, hogy a felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszköz jogos tulajdonosa ismeretlen helyen tartózkodik, vagy az említett eszköz részére történő kiadása bármely más okból akadályba ütközik, a tárolási költségek csökkentése érdekében haladéktalanul intézkedni kell a szállítóeszköz értékesítése iránt. Ebben az esetben az eszköz helyébe az értékesítésből befolyt összeg lép, amelyből az utóbb jelentkező tulajdonost – figyelemmel a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 115. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a tulajdonjogi igények nem évülnek el – kártalanítani kell.

A lefoglalást a vámhatóság végzéssel szünteti meg. A lefoglalt dolgot a lefoglalás megszüntetésekor annak kell kiadni, aki az adott dolog tulajdonosa volt, és ezt kétséget kizáró módon igazolni tudja. Ilyen személy hiányában pedig annak a személynek, akitől azt a vámhatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolni tudja. Sajátos szabály érvényesül abban az esetben, ha a lefoglalás megszüntetésére a jövedéki jogsértéssel összefüggésben indult büntetőeljárás miatt kerül sor. Ezen esetben ugyanis a lefoglalt dolgot a büntetőeljárást lefolytató hatóságnak kell kiadni. A vámhatóságnak tehát a lefoglalás megszüntetésekor, a kiadás tárgyában hozandó döntését megelőzően a tulajdonjogi, birtokosi helyzetet feltétlenül tisztáznia kell.

Az elkobzás a dolog tulajdonosát véglegesen megfosztja a dolog feletti rendelkezési jogtól, ekkor a dolog tulajdonjoga az államra száll. Az elkobzásról a vámhatóság a jövedéki törvénysértés tárgyában hozott érdemi határozatban dönt.

A vámhatóság elkobozza:

- a) A lefoglalt termékeket, zárjegyet, adójegyet, hivatalos zárat, továbbá a jogszabályban meghatározott eszközt, ha a jövedéki ügyben jogerősen jövedéki bírság kerül kiszabásra.
- b) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt eszközt, ha azon a jövedéki törvénysértés elkövetését célzó átalakítást végeztek.
- c) A felhasználásra, tárolásra és szállításra használt, a jogsértés elkövetőjének tulajdonát képező eszközt el kell kobozni, ha a jogerősen kiszabott adót, jövedéki bírságot, illetve egyéb költséget az előírt határidőig nem fizették meg, és arra részletfizetést vagy fizetési halasztást nem engedélyeztek.

Az elkobzott termékeket, zárjegyeket és eszközöket a vámhatóság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően megsemmisíti, illetve intézkedik az állam javára történő értékesítésükről.

Az alkalmazott által munkakörében elkövetett jövedéki törvénysértés során az ilyen esetben a jövedéki bírságnál leírt szabályok a mérvadóak.

FOGALMAK

ADÓRAKTÁR: az a fizikailag (pl. fallal, kerítéssel, mérési ponttal) elkülönített, – a terméktávvezeték adóraktár és a kikötői adóraktár kivételével – helyrajzi számmal beazonosított, egy technológiai egységet képező üzem, raktár, továbbá tranzitterületen kialakított üzlethelyiség a hozzá tartozó raktárral, ahol az e törvényben meghatározott engedély birtokában jövedéki termék előállítására folyik, illetve ahol olyan jövedéki termék tárolását, raktározását végzik, amely után az adót még nem fizették meg.

ADÓRAKTÁR ENGEDÉLYESE: Az a személy, aki (amely) az adóraktárban – az e törvényben meghatározott engedély birtokában – jövedéki termék előállítására, illetve olyan jövedéki termék tárolására, raktározására jogosult, amely után az adót még nem fizették meg.

ALKALMI (ÜNNEPI) VÁSÁR: ünnepekhez, rendezvényekhez, eseményekhez kapcsolódó alkalmoszerű - legfeljebb 20 napig, indokolt esetben 30 napig tartható – vásár.

BEJEGYZETT KERESKEDŐ: az a személy, aki a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága (belföldön a vámhatóság) által kiadott engedély alapján, gazdasági tevékenysége keretében jogosult más tagállamból a közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék rendszeres fogadására.

BIODÍZEL: növényi vagy állati olajból átészterezéssel előállított, a 3824 90 99 vámtarifaszám alá tartozó termék.

CSOMAGKÜLDŐ KERESKEDÉS: az a kereskedelmi tevékenység, amelynek során a kereskedő a termék jellemzőit és árát feltüntetve, ezáltal a vásárló számára az áru megvételére vonatkozó üzleti döntés meghozatalát lehetővé tevő kereskedelmi kommunikációt bocsátja a vásárló rendelkezésére, és az ilyen kereskedelmi kommunikáció alapján megrendelt terméket szállítja (szállíttatja) a megjelölt címre.

E85: üzemanyagcélra előállított, legalább 70%, legfeljebb 85% olyan bioetanolt tartalmazó termék, amelyet kizárólag Közösségben termelt, mezőgazdasági eredetű alapanyagból gyártottak, és amely a biomassza, a köztes termékek és a bioüzemanyag fenntartható előállítására vonatkozó követelményekre vonatkozó részletes szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint fenntartható módon előállítottak minősül.

EGYSÉGÁR: a termék egy kilogrammjára, egy literére vagy milliliterére, egy méterére, egy négyzetméterére vagy egy köbméterére vonatkozó (a tagállamban használatos mértékegységtől függően) végső ár, mely magába foglalja az áfát és minden egyéb adót.

ELADÁSI ÁR: a termék egy egységére vagy adott mennyiségére vonatkozó ár, beleértve az áfát és minden egyéb adót.

ELADÓ: Az a személy, aki fogyasztók számára terméket értékesít, illetve szolgáltatást nyújt.

EXPORTÁLÓ: az a személy, aki olyan jövedéki terméket értékesít, amelyet a vámhatóság végleges rendeltetéssel harmadik országba kiléptet, ideértve azt is, aki az üzemanyag petróleumot és a repülőbenzint nemzetközi légi forgalomban résztvevő külföldi vagy magyar lajstromjelű, gazdasági célú légi közlekedési tevékenységet végző olyan légi jármű üzemanyagtartályába tölti, amelynek külföldre távozását a légi jármű parancsnoka (megbízottja) és a repülőter üzemeltetője (megbízottja) együttesen igazolja.

ESETI BEJEGYZETT KERESKEDŐ: az a személy, aki a rendeltetési hely szerinti tagállam illetékes hatósága (belföldön a vámhatóság) által kiadott engedély alapján, gazdasági tevékenysége keretében jogosult más tagállamból a közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék eseti fogadására.

FOGYASZTÓ: Az a természetes személy, aki a terméket szükségleteinek kielégítése érdekében vásárolja.

GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉG: a bevétel elérése érdekében vagy azt eredményező módon rendszeresen vagy üzletszerűen, független formában végzett tevékenység.

HASZNÁLTCIKK-VÁSÁR, ILLETVE -PIAC: olyan helyi jellegű, általában időszakos értékesítési hely, ahol az eredeti célra még rendeltetésszerűen használható terméket (használt cikk) árusítanak.

IMPORTÁLÓ: az a személy, aki először szerez jogot arra, hogy az importált termék felett saját nevében rendelkezzen, illetve ilyen személy hiányában az, aki az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontjában az importált jövedéki terméket birtokolja.

KERESKEDELMI SZOLGÁLTATÁS: Az üzletszerű reklám- és hirdetési tevékenység, az ügynöki tevékenység, a közhasználatú cikkek bérbeadása, a megőrzés.

KIEGÉSZÍTŐ KERESKEDELMI TEVÉKENYSÉG: Vállalkozásnak az alaptevékenységi körébe nem tartozó kereskedelmi tevékenysége.

KISKERESKEDELEM: A beszerzett fogyasztási cikkek és a lakosság által is használt egyéb termékek üzletszerű értékesítése a fogyasztóknak és felhasználóknak.

KISKERESKEDELMI TÁROLÓTELEP: a tüzelőolajnak – a mérésügyi szerv által hitelesített átfolyásmérővel és összegezővel, ólomzárral ellátott mérőműszereken keresztül – tárolótartályból, végső fogyasztók részére történő értékesítésére szolgáló elárusítóhely.

KÖZÖSSÉGI KERESKEDŐ: az a személy, aki jövedéki terméket gazdasági tevékenység keretében, más tagállam felé értékesít vagy továbbértékesítési célra más tagállamból beszerz.

KÚTOSZLOP: üzemanyagok, folyékony tüzelőanyagok kimérésére használatos, helyhez kötött, egy vagy több kimérőhelyes, egy szerkezeti egységbe épített, a mérésügyi szerv által hitelesített átfolyásmérővel és összegezővel ellátott berendezés.

MELEGKONYHÁS VENDÉGLÁTÓ ÜZLET: Az olyan üzlet, amely elkülönített, egészségügyi előírásoknak megfelelő főző (sütő) konyhával, továbbá a szükséges előkészítő és raktárhelyiséggel rendelkezik, valamint az ételeket a helyszínen készítik.

MOZGÓÁRUSÍTÁS: A kereskedő vagy megbízottja olyan eszköz segítségével viszi magával az eladásra kínált árut, amely nem minősül mozgóboltnak (pl. kosár, tricikli, fagyaltos kocsi).

MOZGÓBOLT: kiskereskedelmi tevékenység folytatására kialakított jármű, illetve járműre szerelt vagy általa vontatott eszköz.

NAGYKERESKEDELEMI TEVÉKENYSÉG: üzletszerű gazdasági tevékenység keretében termékek átalakítás (feldolgozás) nélküli továbbforgalmazása és az ezzel közvetlenül összefüggő raktározási, szállítási és egyéb kapcsolódó szolgáltatások nyújtása kereskedő, feldolgozó részére, ideértve a nagybani piaci tevékenységet, valamint a felvásárló tevékenységet is.

ÖMLESZTETT ÁRU: olyan áru, amelyet nem mérnek meg vagy csomagolnak be előre, és mérése, csomagolása a fogyasztó jelenlétében történik.

PIAC: olyan épület, épületegyüttes vagy terület, ahol állandó vagy rendszeres jelleggel többen általában napi, esetenként heti rendszerességgel folytatnak kiskereskedelmi tevékenységet.

SZABADFORGALOM: a szabadforgalomba bocsátott jövedéki termékekkel folytatott gazdasági tevékenység.

SZABADFORGALOMBA BOCSÁTÁS: a jövedéki termék adóraktárból, tagállami adóraktárból, illetve adómentes felhasználó üzeméből történő kitárolása – kivéve, ha a kitárolás adóraktárba, tagállami adóraktárba, más tagállam bejegyzett kereskedője részére, harmadik országba vagy adómentes felhasználó részére történik –; a jövedéki termék bejegyzett kereskedő általi fogadása; az adóraktárban a szőlőbor termelői borkimérés céljára történő felhasználása; a harmadik országból behozott jövedéki termék vámjogi szabad forgalomba bocsátását eredményező vámkezelése vagy a vámhatóság olyan intézkedése, amelynek eredményeként a jövedéki terméket vámjogilag szabad forgalomba bocsátottnak kell tekinteni, ha a jövedéki terméket a vámkezelést vagy az intézkedést követően nem tárolják be adóraktárba, adómentes felhasználóhoz, vagy azt nem adja fel bejegyzett feladó a Jöt. 18. § (2) bekezdésében hivatkozott 18. § (1) bekezdés szerinti rendeltetési hellyel.

SZESZES ITAL: minden alkoholtartalmú ital, kivéve a gyógynövények gyógyászati jellegű szeszes kivonatát és az ezek felhasználásával készült terméket, továbbá az 1,2%-nál kevesebb alkoholtartalmú üdítőitalokat.

SZESZESITAL-KIMÉRÉS: A szeszes ital űrmértékegység alapján vagy pohárban, kiöntöedényben való felszolgálása, továbbá az alkoholtartalmú kevert ital és a nem zárt tárolóeszközben lévő bor értékesítése.

SZOLGÁLTATÁS DÍJA: A szolgáltatásért a fogyasztói forgalomban fizetendő díj, amely magában foglalja az általános forgalmi adó és a szolgáltatást terhelő más adók, illetve fizetési kötelezettségek összegét is.

TAGÁLLAMI ADÓRAKTÁR: más tagállam illetékes hatósága által adóraktárként engedélyezett hely (üzem, raktár).

TAGÁLLAMI ADÓRAKTÁR-ENGEDÉLYES: az a más tagállamban gazdasági tevékenységet folytató személy, aki adóraktár működtetésére a tagállama szabályai szerinti érvényes engedéllyel rendelkezik.

ÜGYNÖKI TEVÉKENYSÉG: A kereskedelmi forgalomban szokásos ügylet megkötésének közvetítése.

ÜZEMANYAGTÖLTŐ ÁLLOMÁS: a mérésügyi szerv által hitelesített kútoszloppal és az illetékes hatóság által engedélyezett és hitelesített tárolótartállyal, illetve a sűrített gáz és a cseppfolyósított gáz esetében térfogat- vagy tömegárammérővel és összegzővel ellátott kiskereskedelmi elárusítóhely.

ÜZLET=ÜZLETHELYISÉG: kereskedelmi tevékenység folytatása céljából létesített vagy használt épület, illetve önálló rendeltetési egységet képező épületrész, helyiség, ideértve az elsődlegesen raktározás, tárolás célját szolgáló olyan épületet vagy épületrészt is, amelyben kereskedelmi tevékenységet folytatnak.

ÜZLETEN KÍVÜLI KERESKEDEÉS: a kereskedő vagy a nevében, illetve javára eljáró személy által a termék forgalmazása céljából a vásárlónak – annak kifejezett kérése nélkül – a lakásán, munkahelyén vagy más tartózkodási helyén való felkeresésével vagy az e célból szervezett utazás vagy rendezvény alkalmával folytatott kiskereskedelmi tevékenység.

ÜZLETKÖR: Az a tevékenységi kör, amelynek keretében az ott felsorolt termékek forgalmazhatók, illetve szolgáltatások nyújthatók.

VÁSÁR: Országos vagy helyi jellegű, nem rendszeres, általában időszaki vagy szakjellegű adásvételi lehetőség, ahol az árukat az erre kijelölt helyen – általában nyílt területen – rendszerint kirakodással mutatják be.

VÁSÁRCSARNOK: oldalfalakkal körülhatárolt fedett építményben működő piac.

VENDÉGLÁTÁS: kész- vagy helyben készített ételek, italok jellemzően helyben fogyasztás céljából történő forgalmazása, ideértve az azzal összefüggő szórakoztató és egyéb szolgáltató tevékenységet is.

VISZONTELADÓ: Az a személy, aki árut vásárol és ad tovább minden lényeges átdolgozás nélkül a saját nevében, számlájára és kockázatára. Tevékenysége során a megvásárolt árunak – újra eladásáig – tulajdonosává válik.

FONTOSABB JOGSZABÁLYOK JEGYZÉKE

Szakmai jogszabályok:

- 2005. évi CLXIV. törvény a kereskedelemről,
- 55/2009. (III. 13.) Korm. rendelet a vásárokról, a piacokról, és a bevásárlóközpontokról,
- 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet a kereskedelmi tevékenység végzésének feltételeiről,
- 4/2009. (I. 30.) NFGM-SZMM együttes rendelet a termékek eladási ára és egységára, továbbá a szolgáltatások díja feltüntetésének részletes szabályairól,
- 213/2008. (VIII. 29.) Korm. rendelet az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről,
- 13/2008. (VIII. 8.) NFGM-FVM együttes rendelet az előrecsomagolt termékek névleges mennyiségére vonatkozó szabályok megállapításáról és azok ellenőrzési módszereiről,
- 102/2005. (X. 31.) FVM rendelet a dohánytermékek gyártásáról, forgalmazásáról és ellenőrzéséről,
- 71/1995. (XII. 26.) IKM rendelet a motorhajtó anyagok és egyes hőolajtermékek belföldi forgalmazásáról,

- 30/2011. (VI. 28.) NFM rendelet a motorhajtóanyagok minőségi követelményeiről,
- 17/2003. (IV. 4.) GKM–KvVM–PM együttes rendelet egyes folyékony tüzelő- és fűtőanyagok kéntartalmának csökkentéséről.

Jövedéki jogszabályok:

- 2003. évi CXXVII. törvény a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól,
- 8/2004. (III. 10.) PM rendelet a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról,
- 43/2009. (XII. 29.) PM rendelet a zárjegy alkalmazásának, a zárjeggyel való elszámolásnak a részletes szabályairól,
- 14/1998. (IV. 30.) PM rendelet az adójegy igénylésére, visszavételére, alkalmazására vonatkozó részletes szabályokról,
- 41/2002. (XII. 6.) PM rendelet a hordós és kannás borra előírt hivatalos zár alkalmazásának, valamint elszámolásának részletes szabályairól.